

Original: **engleski**

Br: **ICC-01/11**
Datum: **27. jun 2011.**

ISTRAŽNO VEĆE I

**U sastavu: sudija Sanji Mmasenono Monageng, predsedavajući sudija
 sudija Sylvia Steiner
 sudija Cuno Tarfusser**

SITUACIJA U LIBIJSKOJ ARAPSKOJ DŽAMAHIRIJI

JAVNO

Nalog za hapšenje Abdullaha Al-Senussija

Odluku dostaviti u skladu s odredbom 31 *Sudskih odredbi*:

Kancelariji Tužilaštva

g. Luis Moreno Ocampo, tužilac
gđa Fatou Bensouda, zamenik tužioca

Advokatima odbrane

Pravnim zastupnicima žrtava

**Pravnim zastupnicima podnosilaca
zahteva**

Žrtvama bez pravnih zastupnika

**Podnosiocima zahteva za
participaciju/reparaciju bez pravnih
zastupnika**

Kancelariji javnog zastupnika žrtava

Kancelariji javnog zastupnika odbrane

Predstavnicima država

Amicusu curiae

SEKRETARIJAT

Sekretaru

gđa Silvana Arbia
Zameniku sekretara
g. Didier Preira

Službi za podršku rada odbrane

Odeljenju za žrtve i svedoke

Službi pritvora

**Službi za participaciju i reparaciju
žrtava**

Drugima

ISTRAŽNO VEĆE I (“Veće”) Međunarodnog krivičnog suda (“Sud”);

IMAJUĆI U VIDU Rezoluciju 1970 koju je Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija jednoglasno usvojio 26. februara 2011. godine i kojom je situacija u Libijskoj Arapskoj Džamahiriji (“Libija”) od 15. februara 2011. godine prosleđena tužiocu ovog Suda, u skladu sa članom 13(b) Rimskog statuta (“Statut”);

IMAJUĆI U VIDU “Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah AL-SENUSSI” (“Zahtev tužioca”)¹ koji je tužilac podneo 16. maja 2011. godine i u njemu, između ostalog, tražio da se izda nalog za hapšenje Abdullaha Al-Senussija zbog navoda o njegovoj krivičnoj odgovornosti za činjenje ubistva i progona civila kao zločina protiv čovečnosti, počev od 15. februara 2011. godine, širom Libije, između ostalog u Tripoliju, Benghaziju i Misrati, pomoću libijskog državnog aparata i Snaga bezbednosti, čime su prekršeni član 7(1)(a) i (h) Statuta i kao glavnog počinioca tih zločina, u skladu sa članom 5(3)(a) Statuta;

RAZMOTRIVŠI informacije i dokaze (“Materijal”) koje je tužilac podneo u svom Zahtevu, imajući u vidu uslov iz člana 58 Statuta koji propisuje da se mora utvrditi postojanje razumnih osnova za uverenje da je Abdullah Al-Senussi počinio zločine za koje ga tereti tužilac, te da je njegovo hapšenje, po svemu sudeći, neophodno;

IMAJUĆI U VIDU članove 7(1)(a) i (h), 19, 25(3)(a) i 58 Statuta;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, na temelju Materijala koji je dostavio tužilac, Veće smatra da predmet protiv Abdullaha Al-Senussija spada u nadležnost Suda i da nema jasnih razloga ili očiglednih faktora zbog kojih bi bilo dužno da primeni svoje diskreciono pravo prema članu 19(1) Statuta i u ovoj fazi donese odluku o prihvatljivosti predmeta protiv Abdullaha Al-Senussija, bez uticaja na bilo koju žalbu na prihvatljivost predmeta u skladu sa članom 19(2) Statuta;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp s dodacima.

UZIMAJUĆI U OBZIR da Veće smatra da postoje razumni osnovi za uverenje da je, nakon događaja u Tunisu i Egiptu, koji su doveli do odlaska predsednika tih zemalja u prvim mesecima 2011. godine, na najvišem nivou libijskog državnog aparata osmišljena Državna politika čiji je cilj bio da se na svaki način, uključujući korišćenje smrtonosne sile, spreče i uguše demonstracije civila protiv režima Muammara Mohammeda Abu Minyara Gaddafija (“Gaddafijev režim”), koje su počele u februaru 2011. godine;

UZIMAJUĆI U OBZIR da postoje razumni osnovi za uverenje da su u cilju sprovođenja gorepomenute Državne politike, u skladu s doslednim *modusom operandi*, libijske Snage bezbednosti² od 15. februara 2011. pa najmanje do 28. februara 2011. godine širom Libije izvodile napade na civilno stanovništvo koje je učestvovalo u demonstracijama protiv Gaddafijevog režima ili na one koji su smatrani njegovim protivnicima;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, iako se tačan broj žrtava napada ne može znati usled kampanje prikrivanja, sprovedene kako se ne bi otkrilo da su Snage bezbednosti činile zločine, ipak postoje razumni osnovi za uverenje da su, počev od 15. februara 2011. godine, Snage bezbednosti tog meseca u roku od manje od dve nedelje ubile i ranile, kao i uhapsile i zatvorile na stotine civila;

UZIMAJUĆI U OBZIR, stoga, da postoje razumni osnovi za uverenje da je, u smislu člana 7(1) Statuta, u cilju sprovođenja Državne politike izvođen sistematski i rasprostranjen napad na civilno stanovništvo koje je demonstriralo protiv Gaddafijevog režima ili na one koji su smatrani protivnicima tog režima;

UZIMAJUĆI U OBZIR, naročito, da postoje razumni osnovi za uverenje da su, posebno u Benghaziju, u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 20. februara 2011. godine, Snage bezbednosti pod komandom Abdullaha Al-Senussija počinile

² Izraz “Snage bezbednosti” dalje u tekstu označava libijski sistem bezbednosti i vojske koji se, pre svega, sastojao od libijskih Oružanih snaga i policije, vojne obaveštajne službe, Službe unutrašnje bezbednosti i Službe spoljne bezbednosti, Revolucionarnih komiteta i njihovog Odbora, Revolucionarne garde, Narodne garde, Revolucionarne bojne milicije i brigada i jedinica milicije.

ubistva koja predstavljaju zločine protiv čovečnosti u okviru napada na civilne demonstrante ili navodne protivnike Gaddafijevog režima;

UZIMAJUĆI U OBZIR takođe da postoje razumni osnovi za uverenje da su Snage bezbednosti pod komandom Abdullaha Al-Senussija u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 20. februara 2011. godine, posebno u Benghaziju, podvrgle civilno stanovništvo nečovečnim delima zbog njegovog političkog (bilo stvarnog bilo pretpostavljenog) suprotstavljanja Gaddafijevom režimu, čime su tom civilnom stanovništvu grubo uskraćena osnovna prava;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, u svetlu Materijala, postoje razumni osnovi za uverenje da je Abdullah Al-Senussi, počev od 15. februara 2011. pa najmanje do 20. februara 2011. godine, obavljao funkciju šefa državne vojne obaveštajne službe, jednog od najmoćnijih i najefikasnijih organa represije Gaddafijevog režima i organa državne bezbednosti koji je bio zadužen za nadzor nad vojnim kampovima i pripadnicima libijskih oružanih snaga;

UZIMAJUI U OBZIR da postoje razumni osnovi za uverenje da je Abdullah Al-Senussi, nakon što mu je Muammer Gaddafi naložio da u Benghaziju sprovede plan sprečavanja i gušenja demonstracija civila protiv njegovog režima, upotrebio svoja ovlašćenja nad vojnim snagama, komandovao snagama u Benghaziju i direktno naredio jedinicama da napadaju civile koji su demonstrirali u tom gradu;

UZIMAJUĆI U OBZIR, dalje, da postoje razumni osnovi za uverenje da je Abdullah Al-Senussi (i) nameravao da izazove objektivne elemente zločina koje su snage pod njegovom kontrolom počinile u gradu Benghaziju u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 20. februara 2011. godine; (ii) znao da njegovo postupanje čini deo sistematskog i rasprostranjenog napada na civilno stanovništvo u skladu s Državnom politikom čija su meta bili civili smatrani političkim protivnicima; (iii) bio svestan svoje visoke rukovodeće uloge u okviru vojnih struktura i svoje moći da vrši potpunu kontrolu nad svojim podređenima;

UZIMAJUĆI U OBZIR, shodno tome, da postoje razumni osnovi za uverenje da Abdullah Al-Senussi snosi krivičnu odgovornost prema članu 25(3)(a) Statuta kao glavni počinitelj sledećih zločina koje su pripadnici snaga pod njegovom kontrolom počinili u Benghaziju u periodu od 15. februara 2011. pa najmanje do 20. februara 2011. godine, i kao indirektni saizvršilac:

- i. ubistvo kao zločin protiv čovečnosti, u smislu člana 7(1)(a) Statuta; i
- ii. progon kao zločin protiv čovečnosti, u smislu člana 7(1)(h) Statuta;

UZIMAJUĆI U OBZIR da, u odsustvu bilo kakvih informacija koje govore suprotno, postoje razumni osnovi za uverenje da je Abdullah Al-Senussi i dalje šef libijske Vojne obaveštajne službe, da je, shodno tome, i dalje u poziciji da jedinicama naredi i da čine zločine i da unište dokaze u skladu s planom koji je osmislio Muammar Gaddafi u koordinaciji sa svojim užim krugom saradnika, među kojima je bio i Abdullah Al-Senussi, i da se Veće uverilo da je hapšenje Abdullaha Al-Senussija neophodno kako bi se (i) obezbedilo da će on pristupiti Sudu; (ii) obezbedilo da neće nastaviti da remeti ili ugrožava istrage Suda; i (iii) sprečilo da on upotrebi svoju moć radi činjenja daljih zločina koji spadaju u nadležnost Suda;

IZ OVIH RAZLOGA, Veće

OVIM IZDAJE nalog za hapšenje Abdullaha Al-Senussija, čija je fotografija priložena, rođenog 1949. godine u Sudanu, pukovnika libijskih Oružanih snaga i aktuelnog šefa Vojne obaveštajne službe, koja je prethodno bila poznata kao Organizacija za bezbednost Džamahirije.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna verzija na engleskom.

/potpisano/

sudija Sanji Mmasenono Monageng

predsedavajući sudija

/potpisano/

sudija Sylvia Steiner

/potpisano/

sudija Cuno Tarfusser

U ponedeljak, 27. juna 2011. godine

U Hagu, Holandija